

Cílem této práce bylo zjistit a popsat podmínky pro spontánní pohybové aktivity dětí ve městě. Zda jsou respektovány jejich potřeby a přání a zda hřiště odpovídají normám a návrhům odborníků. Teoretická část pojednává o úloze hřiště v životě dětí, o vytváření podmínek pro pohyb a o jeho vlivu na zdraví. V práci jsem použila sedm různých metod: dotazník, projektovou metodu, individuální a skupinový rozhovor s dětmi, rozhovory s odborníky, s architekty, analýzu a kontrolu podmínek pro pohyb, systematické nezúčastněné pozorování. K dosažení jednotlivých dílčích cílů jsem stanovila osm hypotéz. Jednalo se o předpoklady, že dopravní dosažitelnost hřišť a sportovišť je dostupná pěšky i dopravními prostředky. Dále že děti preferují plavání a hry ve vodě před hraním si na hřištích, že děti na hřišti postrádají přírodní prvky, že z herních prvků budou nejvíce využívat klouzačku, houpačku a pískoviště a že tato zařízení budou považovat za ty prvky, které na hřišti nesmějí chybět. Výsledkem výzkumné části je zjištění, že herní prvky vyhovují bezpečnostním předpisům ČSN i požadavkům dětí na využití volného času k pohybu v takových podmínkách, které jsou jim známé a dostupné.

Klíčová slova: pohybová aktivita, zdraví, volný čas, podmínky pro pohyb, dětská hřiště, normy